HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מסורת הש"ס

ה) לעיל עז: לקמן קסז:, ב) שקלים פ"ד מ"ז זבחים קב. תמורה כ. לח:, ג) שקלים פ"ד מ"ח, ד) ב"ק קב: ערכין כב, ה) [מגילה כז.], ו) לעיל קלז: ב"מ קט. יבמות עו. כתובות פה. [עיין יוסיפין כה:], ז) כתובות לד: [ע"ש בתוס'], ח) [בשאלתות פ' ויחי איתא בצפרא], ט) [עי' תוס' לעיל פו. ד"ה אבל], י) [לקמן קנה. גיטין יג. טו.], יא) [קידושין טו.], יב) ר"ש ורבינו, יג) [אחר מיתתה רש"ש],

הגהות הב"ח

(א) גמ' זכריס ימכרו בצפרא) ואיגרשה אמיא: (ד) רשב"ם ד"ה כותבין וכיון שהוא רוצה כותבין לו: (ה) ד"ה כיון וכו' בכל מקום שהוא לאין: (ו) ד"ה ממולאי וכו' שם מקומן בדאיתא בברכאות: (ז) ד"ה אימיה וכו' מעשה אחריני אימיה דרמי בר חמא. ר"ב ע"ל בפרק מזקק דף ל"ה בפי' ר"ש: (ח) ד"ה פיסקתא כמו פיסקא. ר"ב ע"ל בדף סח ע"ב ודף קמג ע"ב: (ט) תוס' ד"ה מיעבא להו וכו' ומשיב מקנתא דרבנן שעשאוהו בנכסים שאין ידועים לבעל מיהו י"ל:

מוסף רש"י

כותבין שטר למוכר. שדי מכורה לפלוני, ולא אמרינן שטר מוקדם הוא כיון דקנו מניה מהשתא, אי נמי כאביי דאמר עדיו בחתומיו זכין לו (קדושין נז.). כיון שהחזיק בו'. רב חייא בר אבין אמר לה ואינה מן המשנה (שם). קנה השטר. כגון שאמר לו זה קני קרקע בחוקה והשטר עמה (שם). המקדיש נכסיו. לנדר הבית (בבחים קג.). ראויה לגבי מזבח. תמימים (שם). זכרים עולות. ימכרו לצרכי עולות, דקי"ל בתמורה (לג:) המתפדים תמימים לנדר הבית כשהן נפדין אינן נפדין אלא למזבח, שכל הראוי למזבח אינו יוצא מידי מזבח לעולם (בבחים קג.). המקדיש נכסיו. תפילין בכלל נכסיו, מעלין לו תפילין. ופורה אותה (ערכין כב.) ולוה המעות ויתן בצבילם לתקדש. מעלין, אמין (ב"ק קב:). המדובן ללמוד תורה. להתפרנס בו כשלומד תורה (מגילה כז.). משום דאתו ממולאי. מקוטעים מבית עלי, לתאבי אהנה דרב ביבי מבית עלי אתא (ערובין כה:) לו: ממשפחה אומלגה, מבית עלי, לאמרינן בפ"ק דר"ה (יח.) אבי וכבא מדבית עלי קאתו (יבמות עו.) שהן כרותי ימים, ולי נראה ממולאי גבוהים בעלי מומין שאינן חיים כשאר בני אדם, לשון שקל מולאי ושדא בגלא (בתובות פה.) שהיה ממשפחה רעועה (ב"מ קפ.) לו: על שם מקומן נקראו בני עלי ממולאי, כדאמר בב"ר בתחלת פרשה נו ואפכרסם זקן ועורת תפארת שיבה, ר"מ אזל לממלא ראה אותם שחורי ראש, אמר להם שאתם ממשפחת עלי אתם כתיב ביה ויאמר אנשים, אמרו רבי התפלל עליו אמר להם לכו וטיפלו לצדקה ואתם זוכין לוקנה כו', והר"ש אמר בר"ר (יח.) אם יתכבד עון בית עלי בזבח ומנחה, בזבח ומנחה הוא דאין מתכפר אבל מתכפר בתורה וגמילות חסדים (לעיל קלז:). אמריתו מילי מולייתא. קטועות בלא רגלים (ערובין כה:) לו: דברים גבוהים, לשון מולא במורייא במור"ן (י.) גבוהות (ב"מ קפ.) לו: דברים כרותים שאין בהם ממש, לשון (מיוב יח) ימל קלירו, ועל שם מקומם מגדפם כדכתיב (מיכה ז) כמי אמיב לאמר ועקרון תעקר (לעיל קלז:).

עין משפט נר מצוה

צז א מיי' פ"ח מהלכות זכיה ומתנה הלכה טו סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

צח ב מיי' פ"ח מהלכות ערכין הלכה ז סמג עשין קלא:

צט ג מיי' פ"ח מהלכות זכיה ומתנה הל' טו סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

ק ד מיי' פ"ח מהלכות ערכין הלכה ח סמג עשין קלא:

קא ה מיי' פי"א מהל' זכיה ומתנה הל' טו סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

קב ו מיי' פ"ו מהלכות ערכין הלכה ג סמג עשין קלב:

קג ז ח מיי' פ"ו מהלכות מ"מ הלכה ב סמג עשין כה טוש"ע יו"ד סי' עד סעיף ה:

קד ט מיי' פי"א מהלכות זכיה ומתנה הל' טו סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

קה י מיי' פ"ו שם הלכה יב ועי' במגיד משנה סמג לאוין פא טוש"ע אה"ע סי' ל סעיף ז:

קו כ ל מיי' פ"ט מהל' זכיה ומתנה הלכה טו סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רנ סעיף יג:

קז מ מיי' פ"י מהלכות זכיה ומתנה הל' ו סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רנג סעיף כ:

גליון הש"ם

גמרא והא לא משך. עי' לעיל דף עז ע"א תוס' ד"ה אמר:

מוסף תוספות

א. וכשאמר כל נכסי לפלוני דילמא לא קרי אינש לס"ת נכסי דיליה כיון שאינו יכול למכרו להתפרנס בו. שיטמ"ק בשם תוס' סהמ"ם. ב. ואי'קנינהו לוקח בעודה תחת בעלה א"כ ניחא דלא קנונהו בעל. שיטמ"ק בשם תוס' סהמ"ם. ג. ומיהו כיון שהם לאשה ולא קנה לוקח, כשמתה הבעל יורש אותם, וכן דעת רבותי, ומיהו פירות שאכל מקבל מתנה הרי הם שלו דודאי יהבינהו ומחלתינהו ניהליה, הוו היא מתנה שנתנה לו, אבל פירות שלא אכל אפי' הם תלושים חזרו לה עם הגוף. ריטב"א.

רבינו גרשום

מתנה: וזו היא ששנינו נכסים שאין להם אחריות. כגון השטרות כו'. אלמא דשטר איקרי נכסי: דתנן המקדיש כל נכסיו והיה בהן בהמה הראויה לגבי המזבח זכרים ונקבות. ר"א אומר זכרים ה) יקרבו עולות ונקבות ימכרו לזבחי שלמים והשאר יהיה לבדק הבית. ר' ג) יהודה אומר אלו ואלו ימכרו בדמים ויפלו עם שאר בדק הבית. אלמא דבהמה איקרי נכסי: ויינות שמנים ועופות ר' אליעזר אומר ימכרו לחייבי אותו מין ויפלו עם שאר נכסים לבדק הבית: מעלין לו תפילין. נוטלין אותן ממנו ויהיו (אותו) הקדש: ספר תורה. ולא אמר בהדיא מי איקרי נכסי: כתבתינהו

כותבין שטר למוכר אף על פי שאין כו' דאינו חוב אלא למוכר וכיון שהוא רוצה (ד) יכתוב לו: **כיון שהחזיק זה בקרקע כו'**. מסקנא דמילתא דרב הונא היא אם קדם מוכר וכתב לו את השטר ואח"כ מכר לזה את השדה כיון שהחזיק הלוקח בשדה נקנה לו השטר בכל מקום (ה) דאין אדם יכול לעכבו דלדעת כן מכר לו את השדה שיזכה הלוקח בשטר הנכתב לו לשמו וכשהחזיק בשדה נקנה לו השטר כדתנן (ו) נכסים שאין להן אחריות כו' אלמא שטר מיקרי נכסים שאין להן אחריות: **דתנן**. במסכת שקלים בפ"ד (משנה ז) המקדיש נכסיו והיה בהן בהמה הראויה על גבי המזבח זכרים ונקבות רבי אליעזר אומר זכרים ימכרו לצרכי עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים ודמיהם יפלו עם שאר נכסים שאין להן אחריות כו' יהושע אומר זכרים עצמן כו' ובמס' תמורה (דף לא:) מפרש פלוגתייהו: **יינות שמנים כו'**. גם זו שנויה במסכת שקלים: **דתנן**. במס' ערכין המקדיש נכסיו מעלין לו תפילין כלומר אף תפלין הקדש ומעלין לו בדמים ופודן בשוויהן. אלמא מדחל עלייהו הקדש מיקרי נכסי שהרי נכסיו הקדש: **ספר תורה**. מי מיקרי נכסי כתפילין דמו או דלמא תפילין הייגו טעמא דהוי מלבוש אבל ספר מצוה היא ולא נכסי ואע"פ שיכול למכרו לא מיקרי נכסי תיקו: **משום דקנעי לאינסובי לרב זביד**. וכן פירשה לו בהדיא כדמוכח בסיפא דגליא דעתה משום דבעיא לאינסובי היא נותנתן לזה דאין זה אלא להכריח מצעלה: **ואיגרשה**. ומבעה נכסה מבנה: **והא אינסיבא**. והפסידה דקנה בנה ולא אהני גוויי דעתה אלא להכי שאילו לא היתה ניסת לרב זביד לא תתקיים המתנה אבל השתא דאינסיבא נתקיימה המתנה: **ממולאי**. דאבי אביו ממשפחת בית עלי כדאמרינן (ר"ה דף יח.) אבי (מ) ורבא ממשפחת בית עלי קאתו וזהו שם מקומן (ו) בגרשתיה רבה [פרשה נט] ר' מאיר אזל לממלא ראה אותן שהם שחורי ראש כו': **מילי מולייתא**. בעלי מומין שאין בהן ממש כמו שקל מוליא ושדא בגלא גבשושית (לעיל דף נד.): **אפילו נמאן דאמר מבריחה קני**. יש מפרשים הייגו גבי הוא מעשה דאימיה דרב שמואל בר אבא מאקרוקנא בפרק החובל (ב"ק דף פח.) ולאו מלתא היא דהתם בחיי בעלה כתבה נכסי מלוג שלה לבנה לזכות בהן אחר מיתת בעלה(ט). והכי מפרשינן לה אפי' לרבנן דפליגי אדשב"ג בכתובות בפרק האשה שנפלו לה נכסים (דף עט.) ואמרי דלא משחק בה ומעכב המתנה לעצמו וקנה הכל ולעיל [קנ:] פריש לה: **הני מילי**. דאמרי רבנן דלא משחק בה וקנה היכא דיהבא סתמא ולא גליא דעתה דמשום אינסובי הוא ולא נודע שלהבריח מתכוונת: **אבל הכא גליא דעתה דמשום אינסובי**. מבריחה מבעלה ולדעת כן שיחזרו לה אחר גירושין והרי אינסיבא ואיגרשה הכא מודו רבנן דלא קני אלא שיחזרו לה נכסים כדאמרינן נמי התם [כתובות שם] **עד שתכתוב מהיום ולכשאלבה דכיון דגליא דעתה כמאן דכתבה ליה הכי דמי: אימיה דרמי בר חמא כו'**. ומסקנא אחרון קנה משום **דהדרא בה מראשון**. ובפרק מי שהיה נשוי בכתובות (דף לד:) איכא (ו) מעשה אחריני אימיה דרמי בר חמא בצפרא כתבתינהו לנכסי לרמי בר חמא לאורתא כתבתינהו לרב עוקבא אתא רמי בר חמא לקמיה דרב ששת אוקמיה בנכסי אתא רב עוקבא בר חמא לקמיה דרב נחמן אוקמיה בנכסי ומסקנא שודא דדייני ולהקדמה לא חיישינן הואיל וכיון אחד נכתבו מיהו ההוא מיבעיא לן לאוקמה במתנת בריא והא דהכא בשכיב מרע ובשכיב מרע לא שנא ביום אחד לא שנא בשני ימים אחרון קני דהא הדר ביה מקמיה: **והא מתה**. דבשלמא אם לא מתה תנן [לעיל קמו:] לא שייר קרקע כל שהוא אין מתנתו מתנה וכמו שחזרה מן הראשון כשנתנה לשני תחזור בה מן השני נמי אם תרצה אבל עתה שמתה תתקיים מתנה הראשונה ויקנה הראשון שהרי היא נתנה במתנת שכ"מ ודבריה ככתובין וכמסורין כשמתה ולא אמרינן דייתיקי מבטלת דייתיקי [עי' לעיל קלה:] והכי פירש לה: **כל שאילו עמד כו'**. וחזא האשה מאחר שאם עמדה היתה חוזרת הועילה חזרתה מן הראשון אע"פ שמתה וקנה שני וכן הלכה: **אימור דאמר שמואל לעצמו**. היכא דחזר בו החולה ושייר לעצמו ולא נתנה לאחרים הויא חזרתו חזרה אע"ג דמית אבל הכא דחזר בו מראשון ונתן לאחר שמת ולאו חזרה גמורה היא: **מלוגא דשטרי**. כרך של שטרות. אי נמי גרתיק מלא שטרות: **הני לעמרם בני**. כגון שקנו מידה אי נמי בלא קנין וכגון דלא שיירה מידי: **והא לא משך**. רב עמרם האי מלוגא דשטרי בחייה: **דשמא אמרי**. כולי עלמא שאחר שנתת לו מתנה הוי לורבא מרבנן: **הכי אמר שמואל כל שאילו עומד חוזר כו'**. ובתרא קני: **פיסקתא**. כמו פיסקא (מ) תחיכה קרקע: כי

לנכסה דהיתה מברחת מבעלה דקא בעיא לאנסובי לרב זביד. ובסוף איגרשה והיתה רוצה להחזיר בהן: אמר משום אנסובי. דקא בעיא הברחה והא אנסיבא ולא מציא למהדרה בה: אפי' למאן דאמר מברחת שכתבה כל נכסיה קני. המקבל הני מילי דקני היכא דלא גליא דעתה דמשום אנסובי הוא דכתבן לו: הא אנסיבא ואיגרשה וכיון דאגרשה דמי כמאן דלא אנסיבא דלהיכא אמרינן דקני היכא דלא מיגרשה אבל הא דאיגרשה הדרא בה: הדר כתבתינהו לנכסה לרב עוקבא דתרוייהו היו בניה. אמר ליה מאי טעמא עבדת הכי. דאוקמת להו ביד שני: אי משום דכיון דהדרא. ויהבתינהו לרב עוקבא אהדרה מראשון ושני קנה: והא מתה. וכיון דמתה אינה חוזרת דלהיכא אמרינן דהויא חזרה היכא דלא מתה ולא הויא מתנה אבל הואיל ומתה בטלה לגבי דראשון וקנה: מ"ל כו'. בין לאחר אע"ג דמת שני קנה ולא ראשון: מלוגא דשטרות. כריכות הרבה של שטרות: מר לאו עורבא מרבנן הוא. דלא יהבא ליה מידי: חוזר במתנתו. ושני קנה:

ו) לפנינו הגי' שם בנשנה זכריס ימכרו לצרכי עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית. ז) שם הגי' ר' יהושע אומר זכריס עצמן ירקרבו עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים ויבאו בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית.

ה) כותבין שטר למוכר ואע"פ שאין לוקח עמו כיון שהחזיק זה בקרקע נקנה שטר כל מקום שהוא וזו היא ששנינו נכסים שאין להן אחריות נקנין עם הנכסים שיש להן אחריות בכסף ובשטר ובחזקה א בהמה איקרי נכסי דתנן ב המקדיש נכסיו והיתה בהן בהמה ראויה לגבי מזבח זכרים ו) עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים ג עופות איקרי נכסי דתנן ד המקדיש נכסיו והיו בהן דברים הראויין לגבי מזבח יינות שמנים ועופות ה תפלין איקרי נכסי דתנן ז המקדיש נכסיו ח מעלין לו תפלין איבעיא להו ספר תורה מאי ט כיון דלא מזדבן י דאסור לזבוניה לאו נכסי הוא או דלמא יא כיון דמזדבן יב ללמוד תורה ולישא אשה נכסי הוא יג תיקו (סימן זוטרא אימיה דעמרם מתרתי אחוותא רב טובי ורב דימי ורב יוסף) אימיה דרב זוטרא בר טוביא יד כתבינהו לנכסה לרב זוטרא בר טוביא דבעיא לאנסובי ליה לרב זביד אינסיבא וגרשה אתיא לקמיה דרב ביבי בר אביי אמר משום אנסובי והא אינסיבא אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע טו משום דאתו ממולאי אמריתו מילי מוליתא אפילו למאן דאמר מברחת קני הני מילי היכא דלא גליא דעתה אבל הכא גליא דעתה דמשום אינסובי הוא והא אינסיבא ואיגרשה טז אימיה דרמי בר חמא יז באורתא כתבתינהו לנכסה לרמי בר חמא יח בצפרא כתבתינהו לרב עוקבא בר חמא אתא רמי בר חמא לקמיה דרב ששת אוקמיה בנכסי אזל רב עוקבא בר חמא קמיה דרב נחמן אוקמיה בנכסי אתא רב ששת לקמיה דרב נחמן אמר ליה מאי טעמא אוקמיה מר לרב עוקבא בר חמא אי משום דהדרא בה והא שכיבא אמר ליה הכי אמר שמואל יט כל שאילו עמד חוזר חוזר במתנתו אימור דאמר שמואל לעצמו לאחר מי אמר אמר ליה בפירוש אמר שמואל כ לבין לעצמו בין לאחר אימיה דרב עמרם חסידא הוה לה מלוגא דשטראי כי קא שכבא אמרה ליהוי לעמרם ברי אתו אחוה לקמיה דרב נחמן אמרו ליה כא והא לא משך אמר להו כב מדברי שכיב מרע ככתובין וכמסורין דמו אחתיה דרב טובי בר רב מתנה כתבתינהו לנכסה לרב טובי בר רב מתנה בצפרא לפניא אתא רב אחדבוי בר רב מתנה בכה לה אמר לה השתא אמרי מר צורבא מרבנן ומר לאו צורבא מרבנן כתבתינהו ניהליה אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה הכי אמר שמואל כל שאילו עמד חוזר חוזר במתנתו אחתיה דרב דימי בר יוסף הוה לה פיסקתא דפרדיסא כל אימת דהות חלשא הוה מקניא ליה ניהליה וכו'

איבעיא להו ספר תורה מאי. ואם תאמר מאי קמיבעיא ליה על כרחך הוא בכלל נכסים שאין להם אחריות דנקנין במשיכה או (יא) נכסים שיש להם אחריות שנקנין בכסף בשטר בחזקה דמי נפיק מביניה ואומר ר"י דאע"ג דהוי לענין קנייה כנכסים שאין להם אחריות מ"מ לא הוי בכלל נכסים לפי שאינו יכול למכרו אלא ללמוד תורה ולישא אשה כדאמר בפרק במה מצא מגילה (דף כז.) א. מ"ר: **אפילו למאן דאמר מבריחת קנה כו'**. לריך לומר דמיירי במקנת נכסים דאי בכל נכסים פשיטא דלא קנה כדמוכח בפרק האשה שנפלו (כתובות דף עט.) דלא פליגי אלא במקנת נכסים אבל בכל נכסים לא פליגי: **גליא דעתה דמשום אינסובי הוא והא אינסיבא ואיתגרשה**. וכן גורס ר"מ ואינו נראה לר"י דהא משמע דהוי טעמא משום דמיגרשא אבל אם היתה תחת בעלה קנה ואילו בפ' האשה שנפלו (שם וע"ש) משמע דאפי' כשהיא תחת בעלה לא קנונהו (יא) לוקח דפריך התם וכי מאחר דלא קנונהו לוקח ליקנינהו בעל ומשני תקנתא דרבנן שעשאוהו כגון שמכרתם ב מיהו י"ל דמכל מקום נהי דלא קני בעל ולוקח מכל מקום ברשות המקבל מתנה הם עד שתתגרש. מ"ר ג:

מתה

עין משפט נר מצוה

קיז ל מיי' פ"ח מהלכות זכיה ומתנה הלכה יא סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

קיח מ מיי' פ"ח מהלכות זכיה ומתנה הל' יא סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

קיט נ מיי' פ"ח מהלכות זכיה ומתנה הל' יא סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

קכ ס מיי' פ"ח מהלכות זכיה ומתנה הל' יא סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

קכא ע מיי' פ"ח מהלכות זכיה ומתנה הל' יא סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

קכב פ מיי' פ"ח מהלכות זכיה ומתנה הל' יא סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

קכג צ מיי' פ"ח מהלכות זכיה ומתנה הל' יא סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

גליון הש"ם

גמרא אבל הכא גליא דעתה. עי' לעיל דף עז ע"א תוס' ד"ה אמר:

מוסף תוספות

ד. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. ה. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. ו. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. ז. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. ח. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. ט. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. י. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. יא. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. יב. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. יג. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. יד. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. טו. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. יז. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. יח. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. יט. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. כ. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. כא. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. כב. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. כג. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. כד. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. כה. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. כו. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. כז. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. כח. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. כט. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. ל. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. לא. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. לב. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. לג. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. לד. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. לה. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. לו. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. לז. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. לח. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. לט. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. מ. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. מא. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. מב. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. מג. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. מד. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. מה. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. מו. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. מז. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. מח. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. מט. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. נ. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. נא. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. נב. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. נג. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. נד. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. נה. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. נו. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. נז. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. נח. ומיהו אם אמר לבנו הרי זה מתנה בריא אפילו בלא קנין. ר"ת. נט